

Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-uteza 7. szám.

Vychádza každú nedeľu.
Jednotlivé číslo 8 kr.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Politické milkovanie,

čili: ktorí veria jedon druhému.

Volby sa už bližia ...

Volby sa už bližia,
Liberáli plačú,
Že im masné hrnce
Z ich pazúr vyskáču!

A už zas sľubujú
Ľudu hory doly,
Len aby vraj robil,
Im všetko po vôli?

Druhí víno pivo,
Liberálnu vodu,
Piť davajú ľudu,
Za jeho slobodu.

A tu zas hrozia tým,
Že jestli nebudú
Dľa ich vôle tančiť,
Pozbavia ich hlasu.

A tak krik hej robia,
Po celej krajine,
Ako keď opice
Plávajú vo vode.

Tak sa liberáli
Boja ľudu strany,
Ako čert temianu
A svätenej vody.

Hore bratia v Kristu,
Ktorí sme v jednote,
Pripojme sa všetci
Ku ľudovej strane.

Ona je jediná,
Ktorá nás ochráni,
Žalosť liberálov,
Až na zem porazí.

Len sa hore bratia!
Čo veríte v Krista,
Ľudu strana veru
Zvíťazí doista.

Hore teda srdcá
Pozdvihnime k nebu,
A prosme u Boha
Za ľudovú stranu.

N-r M-l.

Šlojma Šmüciga chvalitebnosti.

Vholal mňa e tieto dni ku sebe
dho Paríža e ruský chár Mhikuláš,
zhe e tham bhude sha vydržíavať
e vheľká müsika; jha alhe shom
mhu e thelegrafoval nazpiak, zhe
jha nehrám anhi nha husle, anhi
nha khlavír, hlen nha bhörze,
theda mňa tham e threba neui.

Nechal mňa pho tieto dni dho
bhláznice vholath e Phántoček, zhe
čo mňá veľ rhobíth; shom mhu e phovedal, zhe
jhe e shomár, khead jhe e vyučený phatikár a nevie
si phomóef.

V Jhás-jhakóhalmi sha mňa e phýthali Ľudia,
zhe čo jhe tho e zha človeka then nňás phán
khandidát ableghátsky, a mhajitel Hergój Pátra?

A jha shom im phovedhal sviatočne:
Tho jhe — e — khaš!

Bhánffýčkho, nňás thathík, cheel mne e zha
tho, zhe shom e nhevysthúphil s nheppártskym
phogramom e khríž mhúdrhosti dharovať.

Jha alhe shom sha mu phodňakoval, a shom

mhu phovedhal, zhe phoneváč shom e žhid, then
khríž phrijat nhemôzem, a jhe tho aj dhost mhaličká
vhec ináč, abhy sha theda neunoval.

Fharárkho Hock, then rheservisth zho snemovne,
phrišiol pho thieto dni ku mne, a sha mha pýthal,
e čo mňá robíť, lhebo sha mhu veľmi phozdháva,
zhe e bhuchne pri vholencii.

A jha shom mhu e phovedal nhato, všhak e
vieš dhobré kházne dhrzath, mhôzes e chodíť z
dediny dho dhedhiny, jhakho e žhidi chodia, a
osthanoš ešte i millionárom.

E čo hlen Hock vystúpil zo dlhery, dhobhehol
bez dhuše ku mne e Kornelko Emmerko, zhe čo
e mňá rhobíť, lhebo zhe phrothi nhemu v Thrnave
vysthúpil zo Štefanského Spolku sekrethár dr.
Gyürky, a zhe sha bhojí, zhe e thiež buchne.

Jha bhratku, shom mhu phovedhal, u theba
jhe tho thiež thažkhá vhec, lhebo thy si e curialnym
sudecom, thvoj rhozum shi e vhelice nhamhášaš
phri súdhení, a trnavčani sha e bhoja o theba,
lhebo si e driečny, aby sha thebe thiež thak nestalo.
jhako e Rhudinkhovi Phantotškovi, hradšej shi e
zavolali dra Gyürkyho.

Nha jha, khead ste si e dhaly khašu dho khotla.
veľ si ju aj shami míšajthe!

Rakúsko úžere chce priviesť na nás, preto chce Bánffy z úžerníkov zostaviť snemovňu.

S falošným dátumom označili rok volieb. — No však to ani není taký veľký div! A keby len datum bolo falešné a nie mandátum. Ináče už mal veličenstvo i takého ministra, ktorému do oči pevedal: Vy ste mi luhali.

Prečo by nemohol aj druhému povedať: Vy pod mojím menom šialite.

Len čím mien kňazov kandidovať, sa roztriasa po celej krajine. A prečo? Či je kňaz horší od žida? A veď židovských kandidátov budeme mať do sýtosti.

Národnosti tiež budú brať účasť na voľbách. Veľmi múdre. Vláda sa ale za uchom škriabe, lebo dobre vie, že veľa hús sviňu premôže.

Pán kanonik Stefo Leško vystúpil proti dobrému katolíkoví s podchvostinským programom. Čo by mu na to povedal Jožko Ludák, keby sa s ním síšiol?

Hanbite sa, pán kanonik!

A není-li ešte neskoro, vstúpte na lepšiu cestu.

Križ, meč a peniaze. — Tieto tri odznaky vídi denník kóšerový „P. H.“ visieť nad voľbami.

Nú, či bhy nebolho lhpšie takto tho shosthaviť:

„Križ, meč a . . . šachterský nôž.

Vo Vacove strelil na ľudového kandidáta Samo Goldštein.

Z toho prípadu dostatočne vysvitá trepezlivost židovská.

Nič to za to, žiaľ pri kandidovaní zapríčinený, hojne bude vynahradený pri hlasovaní.

Už dostal pár frčiek po nose štátny pán pravotár; ale on chce ešte viac dostať, lebo ešte vždy veša bez prestania ľudákom pravoty sa krk.

Otvorený list.

V Mokrej, 15. októbra 1896.

Ctený phán Redaktorko!

Jhak shom vham e phisal, phán rhedaktorko, thak shom aj phorád, lhen čo som list nha phoethu hodil, uthekal zha tým fharárkhom gójovským, čo e mhá vysthúphit, s népphártským phrogramom, ale skhoro mhi oči vhythiekly, keď som e zbadal mhójhо volakedajšieho phrofessora dra Komlóšsyho, kthorý phred rokami s antisemitickým phrogramom vysthúpil, a e čušal jhak e bhiele v phojesoeh, keď e ostal e kapitulníkhom v Osthrihome, a then zhe

mhá e veul vysthúpit s népphártským phrogramom, shom sha e phríthomnych *nhašich*, únsere lajt, phýtal, thí mi alhe phovedhali, zhe či shom e mešügge, a mha uphoznili nhato, zhe ešte e jhedon gójovský fharárko vysthúpi, a then zhe e mhá nhépphártský phrogramm.

Thu mne e rhozum osthal stát, e fharár phroti fharárovi e vystúphi, tho jhe e phekný znak; nho shom e hned vedel, kde e slnko vychádza, a shom shi e thak chutil naňho, khebych ho e bhol thak mhedzi žhidovskyma štyrma očima dosthal, vheer pho bhankhete, thak bhy ho bhol e khopol, zhe bhy mu bhola thá lhiberálna rheverendha nha mhovej thophánkhe e lephet osthala.

Há, nhemám recht?

Nhového e dhosť mhálo vham e mhózem sdeliť. phán rhedaktorko, lhebo žhornále shú plné zho shamýma khomedianthy vholebnými.

Nu, čo sha e stalo, phán rhedaktorkholebn, s tým žhidovským Khonom, keď e thak klušuje, phravda sha bhóji mhójhо phera, zhe bych mu e zhase pholské dhesathero vyčítal.

Dhialej vham už nič tkakého nemám čo sdeliť, hlen tho, zhe veul idhem e khorthesovath pre *našu* fhudovú sthranu!

Vháš phonižený

Šlojmo Phinkhas,
židovský khaplán.

Politické hádanie.

— Buchnem, nebuchnem, buchnem. O jaj!

Pod prápor ľudovej strany!

Chudobnie ten ľud náš dobrý,
Upadá vlasť naša,
Len žid pyšno krivý nos svoj
Proti nebu vznáša.

A už v nadutosti svojej
Natoľko je smelý,
Že do Krista na oltári
Hnusné metá strely.

Voplzom prôvode tupí
Znak nášho spasenia,
Vláči rúcho sluhov Krista
Bahnom pohanenia.

Kazí ľud v brálohoch smradných,
Vieru jeho tupí,
O zbožnosť a dobré mrvy
Otcovské ho lúpi. —

Nuž — a pokiaľže to u nás
Takto trvať bude?
Pokiaľ sa má žid plahočiť
Po tom našom lude? —

Potiaľ, kým Pán Boh víťazstvo
Dá ľudovej strane;
Preto nech si každý kresťan
Pod jej prápor stane!

A . . . ský.

Dobré kortešovanie.

Ieig Kaffer: Vhiete ého, ghazdiéko, shotva
shom vykhrikhol dhve thri slová, a i dhesath sha
ieh nha mûha razom, hodilo a tých dhesaf dho hro-
mhadhy nedostahlo thofko bhitky, éo ja shám!

G a z d a : Hahaha!

Nástupcovia Bánffyho.

Barón Dezider Bánffy že buchne, to už vieme,
lebo ani on nebol židom dost židovský. V mameluckom
kruhu sa usnieslo a uzavrelo, že bude:

Ministerpredseda: Goldstein Sámí; pri osobe
veličenstva: Ludevit Kraus; Minister vnútra: Max
Falk; Minister beznáboženstva: Jajsef Khis;
Minister financií: Haas a Deutsch; Minister kupectva:
Móric Gelléri; Minister orby: Tuhutnu Karpeles;
Minister pravosúdia: Jajtheles Čemheghi; chorvátsky
Minister: Vladimír Khón.

Zaďakujúci Bánffy ale tiež sostavil menoslov:

Ministerpredseda: Starý Hriešnik Koloman
Tisa; M. obrany: Ladislav Tisa; M. financií: Iéo
Tisa; M. kupectva: ml. Koloman Tisa; M. orby:
ml. Iéo Tisa; Minister pravosúdia: najml. Koloman
Tisa; Min. osvety: Zaf Tisu, Albert Rádvánsky.

To je ale istá vec, že vysokej osobe ťažkko bude,
volit si medzi tymito narhovanými plánmi.

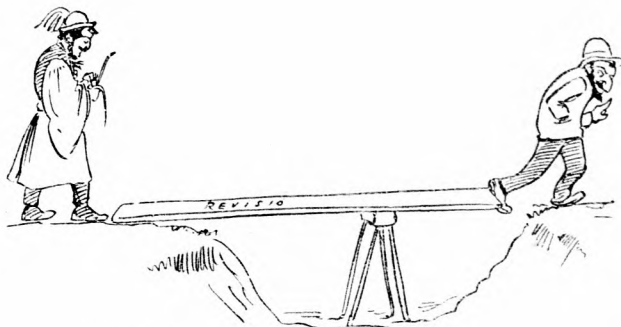
Vovedenie do hodnosti kandidátskej.

Rabín Bánffyeh: Či prisaháte na čierno-žltú zástavu a na 35%-ovú kvótu?
Kandidáti: Prisaháme, na čo len žiadate, ba i na viac ešte.

Kto druhému jamu kope, sam do nej vpadne.

1.

Joško Ludák stane na most;
Lenže žid má smelosti dost,
Nohou kopnúť dosku,
Kaziť jemu cestu.

2.

Joško Ludák zrazu
No padol do jarku,
Počkaj žide, kričí on —
Nabijem ta, ty kujon.

3.

Dosku Joško dobre mykol,
Žid pod ňou, jak dajaký vol
Stonal, Joško Ludák ale
Vyšol odtiaľ celkom zdrave.

4.

Žid ale ver' hrozne vreští:
Joj, voj, doj, joj vojgešri,
Joško sa zas smial na žida:
Kujon, bolo ti to treba?!

Odpratá žida.

V dedine katolíckej J. bola obyčajne každá nedela, a každý sviatok zasvätený.

Šlojmilebn nemal v tieto dni iného unovania, priviezol vždy ku kostolu sud s pálenkou.

Takto potupoval Šlojmo dlhší čas toto zasvätenie, až sa našiel človek, ktorý mu trocha do liberálneho remesla kopol.

I doviezol v onedávnej nedeli na somárovi hodný súdok pálenky i spohárkami na talige a začal okolo desiatej hodiny šator stavať.

Jedon šuhaj ale, ktorý Ameriku pochodil, nahoršený nad týmto, pomyslel si: veď ta ja odpracem odtiaľto rýchlo, žide.

A tak sa aj stalo.

Žid klepe a sväzuje šiator, náš američan ale ne-

nazdále zapáli kúsok trúdu, ktorý od jedného starca vyprosil, a položil ho pekne somárovi do ucha a rýchlo sa obrátil a so židom sa pustil do reči o americkom živote, a čo viac, ešte mu i šator pomahal stavať.

Naraz somár s celou silou sa pustil do uteku. Šlojmo pohliadnuc, že somár uteká, letí za ním a kričí na idúcich do kostola: Lhapaťteho! Lhapaťteho!!!

Idúci len tak odfrkovali na stranu.

Naraz somár vykotil nad jedným potokom sud, ten sa roztrepal, a potok vypil židov smrad.

Chudák somár ale letel po roľach a chotároch jak zbesnený od boľasti, kým ho jedon hajnik nezastrelil.

Od tej doby už neni žida vidieť s pálenkou pri kostole.

Pipúška.

Kortešský svet v „Madar“

I. Sedliacka hodnosť pred voľbami. — II. Kortešské vino. — III. Vyhrážanie sa s daňou. IV. Vyhrážanie sa so spoločenskou knižkou. —

Četník, bodák, daňová kniha, násilie a šalbirstvo; no to je predsa všetko márne, koneč

1857

HEROLD PÁTER.

Korteeský svet v „Madarorságu“.

Vyhrazenie sa so sporadickou knizkou. — V. Zkusovanie s banknotami. — VI. Vtiahnutie. — VII. Pri hlasovani. — Vazenie si sedliaka po vol be.

edsa všetko márne, konečne musí zvíťaziť ľudová strana. — Nech žije ľudová strana!

—> Anekdoty Herkó Pátra. <—

Len statočno.

— Predstavte si len, pred večerom prišiel ku mne jeden kundsajt a vyplatil si účet.

— A keď odišiel, zbadal som, že mi o 100 zlatých viac dal, nežli kolko mi, prislúchalo.

— No a vy ste čo urobil?

— Viete, ja som statočný človek, hneď som dal z chosňa polovicu mojmu spolupracovníkovi.

Kto vie viacej?

Jedon rybár preniesol jakéhosi profesora cez vodu.

Nemecký mudro sa ohlási.

Rozumiete hviezdarstvu?

Ba kýho strela!

Vtedy o štvrtú čiastku kratší bude váš živoť.

A v geologii ste obehľý?

Ani som to slovo ešte nepočul.

Aj druhá štvrť je preč z vášho života.

A z filozofie ste sa naučil dačo?

Ani môj dedo sa to meučil.

Tak i tretia štrť je preč z vášho života.

Počne hrmeť, jazero veľké vlny pere o loďku.

Slovák sa obráti k nemcovi:

Viete plávať?

Jaj veru nie!

No vtedy ste o celý živoť prišiel-vypurtil z pod fúzov celkom pokojne.

Už je tu.

Jedon žiak navštívil kamaráta, ktorý až tak pohrúžený bol v čítaní jednej knihy, a mu pokývol aby ho teraz nehaboval, nemýlil.

Konečne už je tu, zvolá zrazu čítajúci.

Co si hľadal tak pozorne a napnuto, — pýta sa ho host.

— Okolo nosa mi už dlhší čas lietala mucha, a nemohol som ju odohnať, teraz som chytro zavrel knihu, a ona už je tu lepená.

Čudný nápis vrytý na pomník hrobový.

Narodila sa v Turei, poznali ju v Liptove, sobáš sfúbila vo Zvolene, uzavrela ho v Prešporskej, zomrela v Hontianskej a pochovaná v Oravskej. Táto v Bohu uprimná manželka moja nikdy nebola nahnevaná, modli sa, pocestný za ňu, ponevác takejto osobe tak ľahko nenajdeš.

Čo je najťažšie.

Trenčania kosia zahradu svojho pána veľkomožného mameluckého vyslanca.

Naraz sa ohlási jedon z nich:

Povedteže mi, priatelia, prečo je náš pán veľkomožný taký chudý. Keď má čo jesť, a nemusí ťažko pracovať?

Akože by nepracoval?

No veru nie, okrem jestli rozumom!

Pravdaže rozumom.

No, vtedy sa nečudujem. Lebo to je veru ťažká práca, ktorej človek nerozumie.

Hádaj.

Hádaj čo som dostal na moje meniny?

Prstienok?

Nie.

Hodinky?

Nie.

Ručník?

Nie.

No teda čo to bolo?

Nátku.

Prišiel ujco učiteľ

k Borovom na návštevu, doniesol každému vnukovi nejakú hračku. Deti ale neboly doma, až keď sa už k poludniu chýlilo, prišli zo štátnej školy. Ujco sa dá snimi do vyprávky a medzi iním pýta sa najstaršieho dievčata:

No Julka, už si sa aj uhorsky v tej škole naučila rozprávať?

Julka: O, áno!

Ujco: „Akarsz szép babát?“

Julka: Co ste to povedal?

Ujco: Či chceš peknú panienuku?

Julka: Aha! až teraz som vás zrozumela.

Nezdravý Šmilko

kričí chuchmavo z postele na mamu pri okne sediacu, podávajúce jej vycucaný pomaranč:

Mhámí, thu mháš then phomaranč, užh shom ho vhychuelal, keďh pride vholákhly gój, phredaj mu ho!

Zlé sostavenie chemických fláš.

Duch k Bánffyemu: Čo-že chceš, čisté volencie? Tu máš! Zomreš aj s tvojimi privrženci, a to ešte k tomu hanebnivo!

Židovský rozum.

Nho, kham, khmoterko?
 Hidem vystúpiť za ablegáta s khoššuthovým
 programmom.
 Ha, prečo s khoššuthovým?
 Lhebo v shtránke khoššuthovej je nhajviae
 smohnutá čnosť khónska.

Rozhovor.

Mladá nevesta pride z kúpeľa domov:
 No, myslel si na mňa?
 Muž so zamračenou tvárou: Jakby nie, keď
 každý deň mi chodili na krky s tvojimi kontami.

Zobor.

Starý vrchu v Nitre Zobor,
 Čože si to dožil? hovor!
 Videl si veľkých pánov na svojom vrchole!
 Jakých viem, že dávno vidieť nemoholsi.

Bolí že to páni. bolí! . . .
 Sám minister v dobrej vôli,
 Sám minister Percel kráčať si po tebe,
 Hlásal vraj slobodu a to vlády v mene.

Horká, z pekla to sloboda,
 Kde lotri slobodno chodia,
 Tyranstvo sa krmí krvou nevinnosti,
 Lípez kde s otrokov slzami sa hostí!

Tiché, smutné vetry dudy . . .
 Ludu srdce mlčí bolí,
 Jak živo v hrob pochovano stone tupe,
 Ziaľ, boľasť tak bolí v srdciach nám ukryte.

Mlčí boľasť, pokoj s nami
 Bár sme v putách okovaní, však
 Hrmot, štrngot tých putov k nebu volá
 Hrmot týchže vás, katovei! ver' odolá.

Kto je katom práv občianskych,
 Kto ohavno pošliapal s ich
 Márno v rúchu barančiom sa pretvaruješ,
 S blečaním svým veľa lamentuješ!

* * *

Zakiaľ bol vrch Zobor mladý,
 Vešal lotrov, stinal hlavy . . .
 A čo teraz, čo-že starý Zobor robí?
 Schystal hojný obed pánu ministrom!

E. Tšorobiš.

V kupeckej familii.

Otec: Veru, veru, tento loptoš mi len život
 ztrpčaje.

Matka: Zas kričíš Janka!

— Od ľahkomyselnosti k nestatočnosti je len
 jeden krok.

— To je zlý žart. Náš chlapec sa jaší dakedy,
 jako každý v tom veku. Nech sa rozveselí chudák.

— V mojom dome netrpim žundrovanie, nech
 sa všetko prekotí.

— No a čo máš proti Jankovi?

— Nič nevyrobí.

— Však on vyrobí potom.

— V jeho veku som ja ročíte aj 80 tisíc
 zlatoviek zarobil. Slovom som ukázal, že viem o
 svojich nohách chodiť a že som muž.

— Aj Janko má svoj sklep.

— Ale sa nestará oň. On vydržuje jakúsi
 divadelníčku, vždy do cirkusa chodí.

Či ja mám také mravy velebovať.

Ja teda ešte raz tvrdím, že jestli sa Jano i
 ďalej tak bude chovať, veru ho potiahnem za ucho.

(Medzi tým telegram prišol). No doista od
 Jana, abo aspoň o ňom; zaiste zas dajakú bláznivosť
 vyviedol.

— Prečítaj ho chytro.

— (číta) Drahí rodičia! za povinnosť si pokladám,
 abyech predovšetkým vás uvedomil, že som so
 sklepom buchol. Pankrót som spravil. Bozkáva vás
 všetkých Janko.

— (Sradostiplnou tvárou) Pravda som povedala.
 Vidiš, že sa sobral.

Národnosti a ľudová strana.

Tá žena vyobrazuje národnosti, ten chlap ale ľudovú stranu, ktorá úprimne chce vyhovieť medzi hranicami zákona žiadostiam národnosti. A bárs i brehá pes, kóšerové noviny vyobrazujúci, ľudová strana si z toho nič nerobí, a prajná je k národnostiam.

Slová múdremu ministrovi!

Voda je najlepší nápoj,
Najlacnejší na svete,
Preto: ľudia, či snád pivo,
Nápoj horší piť chcete?

Aj keď chcete, nebudete,
Minister vám to zbráni.
Aby ste ho piť nemohli,
Tým ho viacej odaní.

Veď načo za pivo platiť.
Keď je u nás dosť vody,
Z ktorej v pivniciach židovských
Pravé víno sa rodí.

A keby aj filokséra
Každý vinič zničila,
Zato v židovských fabrikách
Vína bude vždy sila!

Preto, židia, kričte: sláva!
Ministrovi múdremu,
Padne pivo, svitne nový
Čas vínu fabričnému. A . . . ský.

Ludove obavanie.

— Je veru, starý, veľa galiby! No zle je!

Doposiaľ len ľuhali ablegáti, no odvčulku na ešte môžeme rátrať, že šialit, ba i licitovať budú, jestli sa tých 100 kusov 100 tisíc zlatovkových židov dostane do snemovne.

— Čo ja dbám! Nech do nich kameň uderí.

— Ale s hora.

Svobodné murástvo.

V Satmári jednúe bola reč o náramnom vplyvu a moei zednárov.

Jedon staréok, ten dobrý ujec Ondro sa neve-del prenačudovať nad tým, čo slyšal.

Tá žartovná mládež prítomná čochvíľa zbadala slabú stranu starého ujea; a nezameškala svoju vtipnosť preukázať.

No veru, náš drahý ujeo, keď kto vie význam odznakov zednánskych, bez všetkých trov a útrat môže pobehať i celý svet; na železnici ho to ani pol babky nestojí.

Tak napríklad od počiatku upotrebovaný znak je to, že človek v tichosti mykne rukou pred nosom, jakby muchu cheel chytiť, pričom ale musí z pomedzi zubov vypustiť meno tej stanice, na ktorú by rád dorazil.

Na moje huncútstvo to nenie zle; pozajtreku i tak do Judapešte cheem sa odhodiť, neeh všetky vlasy mi hore koncom stanú, jestli to neoprobujem. Čo slúbil, to i skutkom sa stalo.

Mládež vopred uvedomila pokladníka, a cenu karty železničnej vopred vyplatila až po Judapešti. Prosím jednu kartu do Judapešte; a s tým mykol rukou pred svojim nosom, jakby na muchu pofoval.

A div divov . . . dostal kartu zdarma.

Až tak tučnel od radosti.

Po Judapešti skoro na buben dal, jaké požeh-naniaplne dobrodenia sú spojené so zednárstvom. No hej; lenže on i domov musel sa navrátiť. A zas len dľa predošlého prípadu si pýta kartu železničnú.

Pokladník ale ho nechee zrozumeť a pýta pe-niaze.

Naš ujec ale hnevliivo okrikne mladého poklad-níka, sa on ešte úplne nerozumel svojmu povolaniu.

Ale bratku a pane mój; pozrite sem — medzi čím mykol rukou pred svojim nosom; a dajte mi kartu do Satmáru.

Nežartujte so mnou — odvetil pokladník; a chcete-li cestovať, zaplaťte; ani brindzu nepredávajú ľudia za pofovanie na muchy.

V levočskom volebnom okrese.

K h o n: Nhü, Mhojšo, nha khoho bhudeš hlhasovať, nha Iudáka Zelenyáka, či na mhameluka?

M h o j š o: Tho je jhedon pharom, jha len pri Zelenyákovi zostanem, lebo ten už i predtým bhol našim vyslancom, ha je aspoň sthatočný pán.

K mín.

K a m a r á t: Prečo si bol zatvorený?

K m í n: Lebo som našiol hodiny jedneho.

P r v š í: Všet to ešte nenie priestupok!

K m í n: Lenže majiteľ tých hodín ich ešte nebol ztratil.

Ale prosím — a zas opätovoľ ten znak — dajteže mi kartu do Satmáru.

Ja vám veru vďačne dám, ale len zaplaťte ju vopred.

Pokladník nijak nechcel zrozumeť ten znak.

Konečne vydal ujeť i poslednú paru a zvolal:

No veďte tedy, že som ja zednár.

A ja dbám!

Jestli neplatíte; nepocestujete.

A konečne predsa len musel platiť.

Na druhý deň celkom rozžialený bol ujeť a rozprával túto nehodu satmárskej kompánii zednárskej.

Pýtali sa, či vie znak. A on verne a dokonále vedel ho preukázať. A povedal, že keď ta išiol, ešte dali volačo na ten znak.

Odtiaľ ale vraj márne bolo všetko.

Hja právdaze to márne bolo, poneváč keď ste sa odtiaľ navracal, s pravou rokou ste mal po čele kývnuť.

Bodajta, aby ta, škrobotal on celkom zronený: že mi to tam zavčasu nenapadlo. N.

Prečo ste ma zobudil.

— Čo reveš?

— Keď sa mi snívalo, že som mal plnú ruku koláčov a som už i zahryzol do nich.

— A prečo ich nepojedol.

— Prečo ste ma zobudil.

Čo sa hrnú...

Čo sa hrnú židia z Viedne,
Zapláva tam rieka?
Či akého Makhabeji
Zlakli sa strašiaka?

Či tam pre dažď málo zdravej
Cibule zostalo?
Či pre hrdinské to plemä
Husých pečieň málo?

Oh, nie preto k nám zmetajú!
Dost vo Viedni všeho:
Husých pečieň, cibule
I cesnaku vonného.

Ale preto tých pijavie
K nám sa hrne veľa
Že tam s ranglice shodili
Židovské ich teľa.

Že tam nerozkazujú viac
V pejesoch tatrmáni,
Ale že chcú kresťania byť
V dome svojom páni. —

Aj my tejto zhubnej pliahy
Len tak sa zbavíme,
Keď pri voľbách liberálov,
Židom odzvoníme.

A . . . ský.

Žartová obrázková hádka.

Devätnásť detí, či najdete vy?
(Nech sa páči najst' ich.)

Knížná polica.

Priprava ku sv. spovedi a prijimanju, poučné dielo pozostáva z 5 hárkov, a nemôžem ho dosť vrele odporúčať preškolské deti a takých dospelých, ktorí celkom isto a určite sa chcú spovedať: cena viazaného výtiskú je len 15 kr., a je k dostaniu pod týmto nápisem: T. Lujza Csery, Budapešť, VI. Podmaniczky u. 15., aj erga sacra.

„**Kráľovna sv. Ruženca.**“ mesačník; je k dostaniu za 80 kr. v Trstenej u dp. dekana Štefana Pironcsák.

„**Katolicke Noviny**“ vydáva dp. Martin Kollár, farár v Nádaši: stoja na celý rok 2 zl.; vychádzajú mesačne dvakrát

„**Pútnik**“ mesačník stojí na celý rok len 50 kr.; vydáva ho Spolok sv. Vojtecha v Trnave.

„**Naša Nádej.**“ mesačník o sviatosti oltárnej; na celý rok je k dostaniu za 80 kr. vo Vacove u dp. Michala Varga.

„**Dom Tobijašov.**“ Výborné — asi 100 strán obsahujúce — dielo, ktoré každej rodine len vrele odporúčať môžeme. K dostaniu je za 65 kr. v Teplej (Lenge) pp. Bélabánya u dp. farára Richarda Osvalda.

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po horníom Uhorsku, prijíma

oznamy, inseráty

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá tlačaná strana stojí len 10 zl., pol str. 5 zl., štvrt str. 2 zl. 50 kr.

Menšie inseráty dľa priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Inseráty sa prijímajú vo vydavateľstve:

Budapešť, Zsibárus-utcza 7. szám.

Upozornenie!

S úctou uvedomujeme ct. obecnstvo, že

Veľký obrázkový

Ľudový Kalendár Herkó Pátra

už koncom októbra vynes z tlače.

Veľmi zaujímavého obsahu bude; obrazy budú celkom nové. Utešené rozprávky budú v ňom, rozličné žarty, polozenie ľudovej strany obmalované, veršiky.

Uctive prosíme ct. priateľov, aby toto dielo v tých najvyšších krúhoch v záujme ľudového presvedčenia rozširovali.

Cena 30 krajciarov.

Vyzvanie ku predplateniu.

Moji drahí čitatelia, nová štvrt' je tu, Vyzývame vás my teraz zase k predplatku.

Naše noviny to veľmi rady činia,

Že ľudu vždy vďačne oči otvoria.

Bičujeme my fõiispánov, liberálnych ablegátov, Lenže by sme vyžiť mohli, potrebujeme aj grošov.

Nešanujeme an židov, neeh majú hoekolko groši,

Herkó Páter týchto pánov vždy len dobrý móres učí.

Hólem, sólem, hepp, hepp, hepp, len predpatit treba hneď.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: Napoleon Janda.